

Bijbelrooster 13 t/m 19 juni

Thema: Het Evangelie in Europa

Dinsdag 13 juni – De boodschapper van het Evangelie

En, zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd wordt Petus – Handelingen 10: 5

Cornelius is een Romeinse hoofdman. Hij is godzalig en vreest God (vers 2). Hij is ook een biddende man. Een bijzonder ontmoeting valt deze man ten deel. Een engel van God komt tot hem in een gezicht. Opmerkelijk is de boodschap die hem gebracht wordt. Zal de engel hem meedelen dat hij een begenadigde, een kind van God is? Zal de hemelgezant licht geven over zijn pad?

Hoevelen zijn er niet die graag een gezicht of een wonderlijk teken zouden willen ontvangen. Dat zou pas echt waarde hebben. Dan weet je zeker dat je een kind van God bent. Maar het behaagt de Heere niet om zo te werken. De engel heeft een hele andere boodschap: *Zen mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd wordt Petrus*. De Heere wil de dienst van een mensenkind gebruiken om aan Cornelius de boodschap van heil te brengen. Niet de engel, maar Petrus wordt gebruikt om de boodschap van redding aan Cornelius bekend te maken.

De Heere gebruikt mensen in Zijn dienst. Deze mensen zijn in zichzelf zondig en schuldig. Ze zijn vaak nietig en onbetekenend. Wonderlijk toch, dat de Heere zulke onbetekenende instrumenten wil gebruiken. Door Gods genade worden ze geroepen en gebruikt om zondaren te wijzen op de enige Naam onder de hemel.

Hoe groot is dan ook onze verantwoordelijkheid las Gods knechten de boodschap van heil aan ons hart leggen. Leg hun woorden niet naast je neer als mensenwoorden, want het is Góds Woord. Het behaagt God om door de dwaasheid der prediking zalig te maken die geloven! (1 Korinthe 1:21)

Lezen: Handelingen 10: 1-20

Woensdag 14 juni – Afgezonderd tot dienstwerk

En als zij de Heere dienden en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb – Handelingen 13: 2

Het Evangelie is een blijde boodschap. Het is de boodschap dat doemelingen nog behouden kunnen worden. Het is de boodschap van redding voor verloren mensen. Deze boodschap moet worden gebracht tot aan de het einde der aarde. De Heere Jezus heeft dat gezegd tegen Zijn discipelen: *Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb* (Mattheüs 28:19).

In Antiochië is een gemeente ontstaan. Door de prediking van het Woord en de werking van Gods Geest zijn zondaren getrokken uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht. We lezen zelfs dat een groot getal geloofde en zich bekeerde tot de Heere (Handelingen 11: 21). Deze gemeente verstaat ook haar dure plicht. De gemeente is geroepen om ook anderen bekend te maken met het Evangelie. De gemeente is gelovig werkzaam met de bevelen en beloften van God. Vasten en bidden wordt in de gemeente beoefend. In heilige toewijding en afzondering wordt gesmeekt aan Gods genadetroon. De zaak van het Evangelie ligt deze mensen na aan het hart. De Heere hoort het geroep. De Heilige Geest gaat spreken. Paulus en Barnabas moeten worden afgezonderd tot het werk waartoe de Heere hen geroepen heeft.

Wat een beschamend voorbeeld geven deze mensen in Antiochië. De zaak van de zending bracht hen op de knieën. Zijn wij daar ook op deze manier mee bezig? Het is goed als we aandacht en geld besteden aan de zending. Maar beter en uitnemender is gebed. De begeerte naar de komst van Gods Koninkrijk heeft de Heere opgedragen aan Zijn kerk: *Uw Koninkrijk*

kome. Klinkt dat verlangen ook door in jouw gebed? En zou de Heere misschien ook jou daarvoor dienstbaar willen stellen?

Lezen: Handelingen 13: 1-12

Donderdag 15 juni – De grond van behoud

Als nu de heidenen dit hoorde, verblijdden zij zich, en prezen het Woord des Heere; en er geloofden zovelen als er geordineerd waren tot het eeuwige leven. – Handelingen 13: 48
Paulus en Barnabas hebben het Evangelie gepredikt. Eerst zijn ze naar de Joden gedaan. Deze worden echter met nijdigheid vervuld (vers 45). De heidenen horen ook Gods Woord. Met blijdschap en verwondering legt het Woord beslag op hun leven. Het is wonderlijk dat de Joden de boodschap verwerpen, maar dat buitenstaanders (heidenen) erdoor worden getrokken.

Hoe komt het dat de heidenen tot God worden bekeerd? Is dat omdat deze mensen zo goed hebben geluisterd? IS het omdat ze misschien beter waren dan de Joden? Is het omdat ze daarvoor meer hun best deden? Nee! Nooit wordt een mens behouden omdat hij daarvoor zo zijn best doet. Maar waarom worden de heidenen dan behouden? Ze waren ertoe geordineerd. Ze waren ertoe verkoren. Het verkiezend welbehagen van God maakt onderscheid.

Wat een wonder is dit welbehagen. Van nature vraagt niemand naar God. Maar nu vraagt God naar mensen. Hij raapt mensen op. Hij zoekt mensen, die nooit naar Hem zullen vragen. Het welbehagen van God is niet te begrijpen. Het is alleen maar te bewonderen. Wie zijn verlorenheid leert kennen en verstaan, gaat dit welbehagen bewonderen en aanbidden. Heb jij dat al geleerd?

De verkiezing is de vaste grondslag van het behoud. God krijgt geen berouw. Hij verandert niet. Wat een troost is dit voor God kinderen. Al van eeuwigheid stonden hun namen in het boek des levens. Daarom roepen ze soms uit:

Waarom was het op mij gemunt,

Daar zovelen gaan verloren?

Daarom is de verkiezing geen muur, maar een onbegrijpelijk wonder. Zalig is hij die daarin de troost mag vinden voor zijn schuldige en verloren ziel. *De Heere betoont Zijn welbehagen, aan hen die nederig naar Hem vragen.*

Lezen: Handelingen 13: 42 -52

Vrijdag 16 juni – De gemeente versterkt en vermaand

Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukking moeten ingaan in het Koninkrijk Gods – Handelingen 14: 22
Paulus en Barnabas hebben in Lystre, Ikonium en Antichië het Woord van God gepreekt. Er is in deze steden een gemeente ontstaan, die zij na enige tijd opnieuw bezoeken. De gemeente wordt versterkt, bemoedigd en vermaand. De apostel dringt aan tot volharding in het geloof. Immers, de kinderen van God moeten door vele verdrukking ingaan in het Koninkrijk van God.

Verdrukking wijst op strijd, inspanning, aanvechting, tegenslag enzovoort. De Kerk wordt behouden in een weg van strijd. De apostel zegt zelfs dat de verdrukkingen vele zijn. Paulus en Barnabas hebben geen zondags-christendom gepreekt. De zaligheid van Gods kinderen gaat met strijd en worstelingen gepaard.

Waartegen strijden Gods kinderen? Tegen andere mensen?

Het eerste heeft een kind van God te strijden tegen zichzelf. Hij komt zijn zondige leven tegen (Romeinen 7). Gods kinderen zijn twee-mensen. De zonde en de oude mens staan tegenover de genade en de nieuwe mens. Tussen deze twee is een strijd op leven en dood.

Ook kennen Gods kinderen iets van de strijd tegen de duivel. Op allerlei manieren probeert de duivel God verdacht te maken. Hij probeert zelfs de uitverkorenen te verleiden.

Tenslotte hebben Gods kinderen te strijden met het ongeloof. Het ongeloof houdt God verdacht. Hij twijfelt aan de liefde en de waarheid van God. Hoe beschaamd zijn Gods kinderen soms over dit hatelijke ongeloof. Denk aan Thomas. Maar als de Heere deze vijand verslaat, roept hij uit: *Mijn Heere en mijn God!*

De vijanden zijn verslagen door Christus. Hij roept het Zijn gemeente toe: *Zonder Mij kunt gij niets doen*. Vraag maar of jij ook iets van deze geloofsstrijd mag leren kennen. Dan is er hulp besteld bij een Held!

Lezen: Handelingen 14: 19-28

Zaterdag 17 juni – Een nuttige les

En zij, Mysië voorbij gereisd zijnde, kwamen af tot Troas – Handelingen 16: 8

Paulus is door God uitverkoren om het Evangelie te prediken aan de heidenen. Paulus heeft hierin zeer overvloedig gearbeid. Wonderlijk is echter de weg die de Heere hem wijst. Dat blijkt uit de geschiedenis die in dit hoofdstuk is opgeschreven.

Paulus wil naar Azië (het zuiden) te gaan (vers 6). Daar lag de grote stad Efeze. De Heilige Geest verhindert dit voornemen. Dan probeert Paulus naar Bithynië (het noorden) te gaan.

Ook dat staat de Heere niet toe. Uiteindelijk komt Paulus in de kuststad Troas terecht.

Menselijkerwijs kan hij nu geen kant meer op. Het loop helemaal vast. Het gaat helemaal anders dan Paulus had gedacht.

De Heere leidt altijd in onbegrepen wegen. Als Gods kinderen kennen dat in hun leven. Het volk Israël kwam na de uittocht uit Egypte voor de Rode Zee terecht. Abram moet vele jaren verkeren in Kanaän, terwijl Sara geen kind vna de Heere ontvangt. Steeds weer brengt de Heer Zijn kinderen in de onmogelijkheid.

Dit is een zeer nodige en nuttige les voor God kinderen. Op deze plaats leren ze wanhopen aan hun eigen inzichten en krachten. Steeds moet geleerd worden: uit u geen vrucht meer in der eeuwigheid. Van de mens is nooit meer iets goeds te verwachten. Alleen werkzame genade brengt Gode aangename vruchten voort. Kennen wij ook die plaatsen, waar het onmogelijk wordt en is aan onze kant? Leerden wij al wanhopen aan onszelf?

Deze plaats is ook een heerlijke plaats. In de onmogelijkheid komt er namelijk plaats voor de mogelijkheid en de ruimte vanuit God. Steeds weer moeten zondige mensen daarop gewezen worden. *De dingen die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God (Lukas 18:27)*.

Lezen: Handelingen 16: 1-13

Zondag 18 juni – de kracht van de prediking

En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde ons; welke hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. – Handelingen 16: 14

Het werk van God in de bekering van een zondaar is zeer wonderlijk. Het is een onuitsprekelijk en onbegrijpelijk geheim als God, door Zijn Geest, gaat werken in een zondig hart. Het is echter ook erg eenvoudig. Het is niet door kracht noch door geweld, maar door Gods Geest dat het geschiedt. De Heere werkt wonderlijk, eenvoudige en duidelijk. Dat blijkt wel uit de bekering van Lydia. Het gesloten hart van Lydia wordt, onder de prediking van Paulus, door God Geest geopend. In de kerk, onder de prediking, wordt Lydia stilgezet. Op de Pinksterdag worden er onder de prediking van Petrus drieduizend door Gods Geest wederom geboren. Paulus schrijft in de Romeinenbrief: *Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods* (Romeinen 10: 17). Het middel waardoor de Heilige Geest werkt, is de verkondiging van het Woord van God.

Daarom moeten we altijd in de kerk zijn als er dienst is. Wat zal een ten onrecht verzuimde kerkdienst eenmaal tegen je getuigen. Die dienst had de Heere kunnen gebruiken. Wat erg ook, als er tijdens weekdiensten en dankdag- en biddagdienst een slechte opkomst is naar God huis. Dan versmaden velen de door God gegeven middelen.

Wat een wonder is het, als de Heere Zijn Woord wil gebruiken. Als de wet wordt gebonden op je ziel. Dan zit je aangeslagen te huilen in de kerk. Als het oordeel wordt geboodschapt over de zonde, dan stem je daarmee in. Maar wat is het dan ook een wonder, dat God nog genade laat prediken voor schuldigen. Dan krijgen verloren mensen voedsel en onderwijs in het huis van God. Dan is dat de beste plaats op heel de wereld. Heb jij zo'n plaats in het huis van God?

Lezen: Handelingen 16: 14-25

Maandag 19 juni – De bekering van de stokbewaarder

En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis – Handelingen 16: 31

Paulus en Silas hebben in Filippi het Woord van God gepreekt. De duivel zit echter niet stil. Hij bewerkt dat zij in de gevangenis terechtkomen. De list van de satan is gelukt. Zo zitten Gods knechten met een kapotgeslagen rug in de gevangenis van Filippi. Wat een onbegrijpelijke weg. Paulus en Silas redeneren echter niet, maar gaan Gode lof zingen. De Heere heeft ook een bedoeling met deze weg. De stokbewaarder zal worden toegebracht. Door een aardbeving wordt de kerker bewogen en gaan de deuren van de gevangenis open. In grote wanhoop wil de stokbewaarder de hand aan zichzelf slaan. Het is op dat ogenblik dat Paulus hem toeroept: *Doe uzelf geen kwaad*. De man vraagt bevend wat hij moet doen. Paulus roept op tot het geloof in de Heere Jezus Christus./

Wellicht vinden wij dat Paulus wel er vlug spreekt over het geloof in Jezus Christus. Moet deze man niet eerst gewezen worden op de wet en niet eerst worden bekendgemaakt met zijn zonden? Laten we echter niet vergeten dat deze man zich in de uiterste wanhoop bevindt. En in zo'n situatie helpen alleen de krachtigste middelen. Onmiddellijk en direct wijst Paulus op de grondslag van de zaligheid. Geloven in Christus; het vertrouwen stellen op Hem in Wiens lippen genade is uitgestort.

Dat geloven doet een mens van nature niet. Daarvoor is in het natuurlijke hart geen plaats. Het natuurlijk hart vertrouwt op zichzelf en op mensen, maar niet op God. In de grote nood van deze man schenkt de Heilige Geest hem dat ware geloof. Door dat geloof is hij behouden. Dat geloof klemt zich vast aan Christus. Dat geloof behaalt de overwinning op de zonde en de dood. Rampzalige mensen worden door dat geloof behouden. Zalig is hij die geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.

